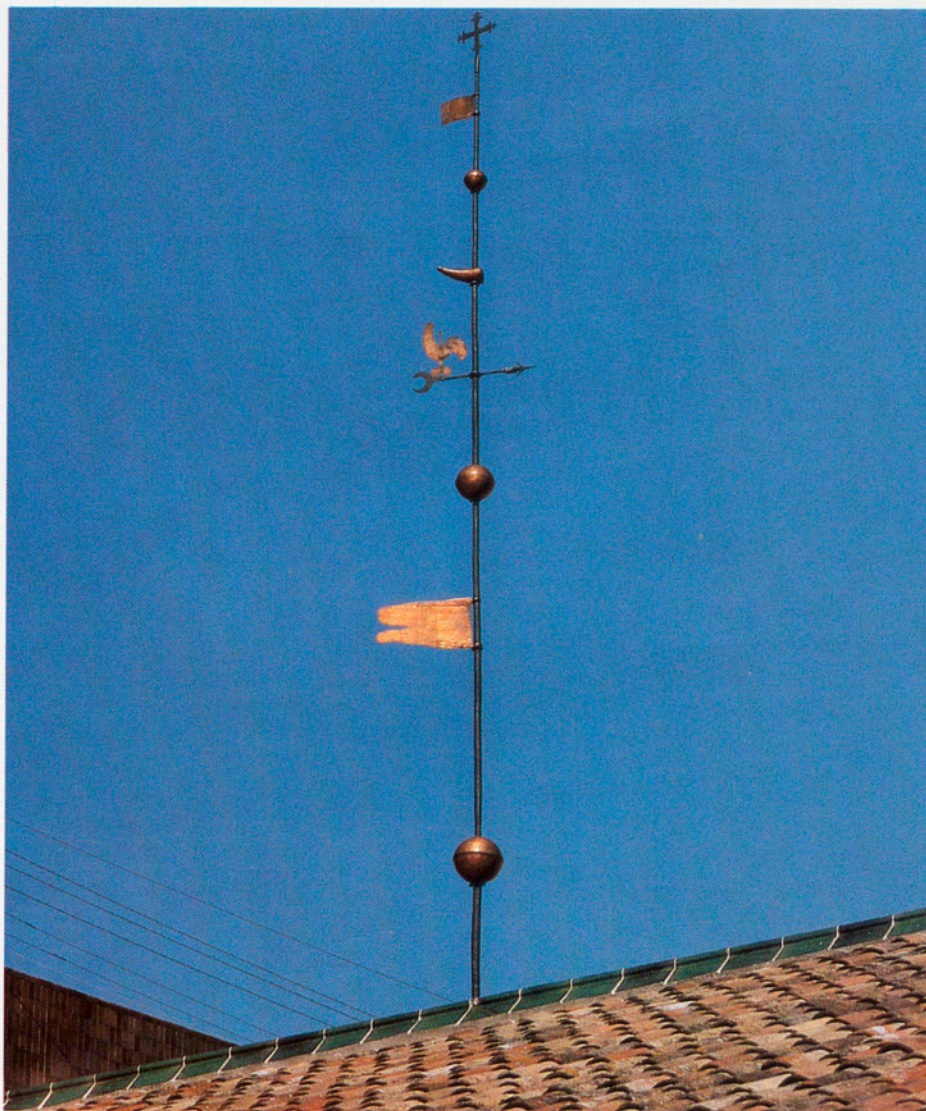

La Porxada de Granollers

EL PROPPASSAT DIA 22 DE febrer d'enguany se celebrà l'acabament de les obres de restauració de la Porxada de Granollers. Aquest element arquitectònic va ser construït entre els anys 1586 i 1587 pel mestre Bartomeu Brufalt. Es tracta d'un porxo de planta rectangular, de 24,00×14,50 metres, format per una coberta d'estructura de fusta, rajola i teula àrab a quatre vessants, suportada per quinze columnes de pedra d'estil toscà, construïdes a base de carreus replantillats. La coberta està formada per jàsseres de fusta sobre les quals descansen les bigues i, al damunt, les llates i els rajols. Les obres de reconstrucció s'han dut a terme en el decurs dels dos darrers anys i han estat dirigides i finançades per la Diputació de Barcelona a través del Servei de Catalogació i Conservació de Monuments.

La construcció de la Porxada de Granollers està lligada a la mateixa història de la ciutat de la qual ha esdevingut un dels símbols més preats. Quan el dia 4 de juliol de 1984 la Comissió Informativa de Cultura de la Diputació de Barcelona va incloure la Porxada a la llista-inventari dels béns públics —present, doncs, la responsabilitat de vetllar per la seva conservació— no feia sinó reflectir un estat d'opinió generalitzada.

Segons consta en fonts documentals, la fundació de la ciutat de Granollers es

LA PORXADA, UN DELS SÍMBOLS DE LA CIUTAT DE GRANOLLERS

DIFERENTS ASPECTES DE L'ESTRUCTURA DE FUSTA A QUATRE VESSANTS DE LA PORXADA

remunta a l'any 944. Altres fonts documentals testimonien que tenia una funció de mercat: el 1040 se l'anomena *granularios superiore*. Encara més, entre els anys 1014 i 1043 hi ha referències més concretes: *mercato e granularis* i *forum granularis*.

Després de passar per mans de diferents senyories —Pere Marquès, Pere de Montornès, Jaume I— l'any 1418 la ciutat passà definitivament a la corona i fou constituïda carrer de Barcelona. Arran d'aquest fet la ciutat va obtenir diversos privilegis reials relatius al mercat, que era la base de prosperitat de la població. Amb tot, no es creu que la instauració del mercat fos només per concessió reial (a la manera de Caldes, Cardedeu o Moià) sinó que més aviat es degué a formes d'organització espontànies, aprofitant les condicions geogràfiques de la vila.

A partir de la guerra dels remences, Granollers va patir una forta davallada demogràfica, però diferents pactes i privilegis concedits per Jaume I, Alfons el Benigne i Alfons IV, oficialment aprovats a les Corts de Montsó el 1547, enfortiren l'estructura del mercat. Des d'aleshores el municipi de Granollers va institucionalitzar els òrgans i les normes generals de funcionament del mercat. També es varen crear els càrrecs de mostassaf, el de pesador i el de palloler. Aquesta tasca va culminar l'any 1586 en l'acord de construir la Porxada. La contracta va ser signada el 7 de juny d'aquest mateix any i el preu de l'obra va pujar a 703 lliures barcelonines i 10 sous.

El mercat posseïa les seves pròpies mesures, com també una taula de canvi, que era de propietat i que va estar en ús fins a la creació dels bancs al segle XVIII.

Durant aquest segle es van dur a terme algunes reconstruccions de la porxada, com ho demostra la datació d'algunes de les seves bigues. Cap al 1872 va ser adaptada a la venda quotidiana; es va tancar perimetralment amb un paretó i un reixat i es van construir a l'interior diverses parades de venda. Durant el segle XIX es va intervenir en l'edifici com ho testimonia el fet que hi hagués una biga datada el 1881.

Durant la guerra civil espanyola la porxada va ser destruïda parcialment en el bombardeig que es va produir el 31 de maig de 1938. L'any següent va ser reconstruïda i se'n van enretirar les reixes i el paretó, com també les parets fixes interiors.

